

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 15.12.2011
COM(2011) 864 definitief

**MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT, DE
RAAD EN HET EUROPEES ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ**

Oplossing van grensoverschrijdende successiebelastingproblemen in de EU

1. INLEIDING

In haar "Europa 2020"-strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei in de EU¹ benadrukt de Commissie dat de EU-economie onder andere weer op gang kan worden getrokken door de EU-burgers in staat te stellen ten volle deel te nemen aan de interne markt en hen ook het vertrouwen daartoe te geven.

Binnen de EU kunnen alle burgers vrij de grens oversteken om in een andere EU-lidstaat te gaan wonen, werken of studeren, er op pensioen te gaan, een eigendom te kopen en te beleggen. In de Single Market Act² en het verslag over het EU-burgerschap³ is evenwel geconstateerd dat er talrijke wettelijke en praktische obstakels zijn die mensen ervan weerhouden om deze rechten ook werkelijk in een andere EU-lidstaat te gaan uitoefenen, en is een reeks maatregelen opgesomd die op zeer uiteenlopende gebieden moeten worden genomen opdat de rechten van de EU-burgers hun volle werking zouden kunnen hebben. Belastingen is een van die gebieden. In haar mededeling van 20 december 2010 over het "Wegwerken van grensoverschrijdende fiscale obstakels voor EU-burgers"⁴ heeft de Europese Commissie onderzocht welke de meest dringende fiscale problemen zijn waarmee grensoverschrijdend actieve burgers in de EU worden geconfronteerd en welke oplossingen hieraan kunnen worden gegeven.

Het ontvangen van een nalatenschap uit het buitenland is een van de probleemgebieden die in de mededeling van 20 december 2010 zijn genoemd. De belangrijkste problemen daarbij zijn dubbele belasting en discriminerende fiscale behandeling. In de in augustus van dit jaar gepubliceerde "snapshot"⁵ van de zorgen van burgers en bedrijven op de interne markt werd bevestigd dat successierechten tot de 20 grootste obstakels behoren waarmee burgers en bedrijven die over de grenzen heen actief zijn, worden geconfronteerd.

In de mededeling over "Dubbele belasting op de interne markt"⁶ werd erkend dat bestaande en geplande instrumenten ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen en het vermogen geen efficiënte oplossing bieden voor grensoverschrijdende successiebelasting-kwesties en dat er op dat gebied specifieke oplossingen nodig zijn.

In deze mededeling, die wordt aangenomen samen met een aanbeveling⁷ en waaraan werkdocumenten⁸ van de diensten van de Commissie zullen worden toegevoegd, worden daarom oplossingen voor deze grensoverschrijdende successiebelastingproblemen uiteengezet.

De benadering die in het vandaag aangenomen pakket is gevolgd, sluit aan bij de zienswijze van de Commissie dat sommige grensoverschrijdende fiscale problemen een doeltreffende oplossing kunnen krijgen door de nationale wetgevingen te coördineren (en door bij de

¹ COM(2010) 2020.

² COM(2011) 206.

³ COM(2010) 603.

⁴ COM(2010) 769 en werkdocument van de diensten van de Commissie SEC(2010) 1576.

⁵ De interne markt door de ogen van de mensen: een snapshot van de meningen en zorgen van burgers en bedrijven – werkdocument van de diensten van de Commissie SEC(2011) 1003.

⁶ COM(2011) 712.

⁷ C(2011) 8819.

⁸ SEC(2011) 1488, SEC(2011) 1489 en SEC(2011) 1490.

handhaving samen te werken). Enkele jaren geleden⁹ heeft de Commissie benadrukt dat het in vele gevallen kan volstaan dat de lidstaten de Verdragsregels in acht nemen en eenzijdig een aantal welomschreven oplossingen ten uitvoer brengen om discriminatie en dubbele belasting ongedaan te maken en de nalevingskosten te verlagen voor bedrijven en burgers in situaties waarin meer dan een belastingstelsel een rol speelt. Dit soort coördinatie zou volgens haar de lidstaten ook beter in staat stellen om hun belastinginkomsten te beschermen en geschillen over afzonderlijke bepalingen te vermijden.

Dit voorstel strekt ook tot aanvulling van het in oktober 2009 aangenomen voorstel van de Commissie voor een verordening "betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen en authentieke akten op het gebied van erfopvolging en betreffende de instelling van een Europese erfrechtverklaring"¹⁰. De ontwerpverordening voorziet in een mechanisme om te bepalen van welke lidstaat het erfrecht van toepassing is op een nalatenschap in een grensoverschrijdende situatie, die anders onderworpen zou kunnen zijn aan meerdere en mogelijk tegenstrijdige nationale voorschriften. Zij ziet niet op de heffingsproblemen die bij nalatenschappen in grensoverschrijdende situaties ontstaan.

2. HUIDIGE REGELS INZAKE SUCCESSIEBELASTING

Er bestaat geen EU-wetgeving op het gebied van successiebelasting¹¹, hetgeen betekent dat de lidstaten de desbetreffende nationale regels naar eigen inzicht kunnen bepalen op voorwaarde dat zij niet discrimineren op basis van nationaliteit en geen ongerechtvaardigde beperkingen opwerpen voor de uitoefening van de bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie gewaarborgde vrijheden.

Momenteel worden nalatenschappen door de lidstaten zeer verschillend belast. Achttien lidstaten heffen een specifieke belasting bij overlijden, terwijl negen (Oostenrijk, Cyprus, Estland, Letland, Malta, Portugal, Roemenië, Slowakije en Zweden) dat niet doen, hoewel sommige van deze negen nalatenschappen dan wel op een andere wijze in de heffing betrekken, zoals via de inkomstenbelasting. Tussen de lidstaten die een successiebelasting heffen, is er nog een verschil naargelang zij voor de heffing aanknopen bij de boedel of bij de verkrijger, dat wil zeggen naargelang de heffing gebeurt op basis van een persoonlijke band van de erfgenaam of van de overledene, of van beiden, met die lidstaten. Als persoonlijke band kan worden aangemerkt de woonplaats, de verblijfplaats of de nationaliteit van de overledene of de erfgenaam¹², en in sommige lidstaten worden meerdere van deze aanknopingspunten gehanteerd. Ook de invulling die aan deze begrippen wordt gegeven, kan

⁹ Mededeling van de Commissie "Coördinatie van de directebelastingstelsels van de lidstaten op de interne markt", COM(2006) 823 van 19 december 2006.

¹⁰ COM(2009) 154.

¹¹ Onder successiebelasting wordt verstaan de belasting die wordt geheven bij het overlijden van een persoon, ongeacht de naam van de belasting, de wijze van heffing, of zij op nationaal, regionaal of lokaal niveau wordt geheven, en of zij wordt geheven van de nalatenschap of van de erfgenaam. Zij omvat ook belastingen op schenkingen wanneer deze worden verricht vooruitlopend op latere erfenissen en wanneer deze krachtens dezelfde of soortgelijke bepalingen als nalatenschappen worden belast. In bijlage I is een niet-uitputtende lijst van desbetreffende belastingen in de lidstaten opgenomen.

¹² Een persoon kan zijn "woonplaats" hebben (dat wil zeggen vanwege zijn sterke banden met een land als een vaste inwoner ervan worden aangemerkt) in het ene land en tegelijkertijd zijn "gewone verblijfplaats" hebben in een ander land en de nationaliteit hebben van nog een derde land.

van lidstaat tot lidstaat verschillen. Voorts heffen de meeste lidstaten een successiebelasting op goederen die op hun grondgebied zijn gelegen, ook als de overledene noch de erfgenaam een persoonlijke band met het land in kwestie heeft. Ofschoon de tarieven van de successiebelasting laag kunnen zijn wanneer er een sterke verwantschap bestaat tussen de overledene en de erfgenamen, kunnen zij in sommige lidstaten toch oplopen tot 60-80 % als de overledene en de begunstigde niet verwant zijn. Een aantal van de negen lidstaten die geen successiebelasting heffen, hebben deze belasting pas recent afgeschaft. Er zijn immers een aantal nadelen aan deze belasting verbonden. Een daarvan is dat welgestelde burgers de belasting vaak ontlopen door middel van fiscale planning, waardoor de lasten bij de minder vermogende burgers terechtkomen. Een ander nadeel is de publieke perceptie dat een belasting bij overlijden niet eerlijk is omdat zij drukt op vermogen dat eerder ook al werd belast. Dit initiatief stelt evenwel niet het bestaan van successiebelastingen ter discussie, maar is gericht op de moeilijkheden waarmee EU-burgers geconfronteerd worden wanneer zij uit het buitenland erven.

3. OMSCHRIJVING EN OMVANG VAN DE PROBLEMEN

Uit studies blijkt dat steeds meer EU-burgers in de loop van hun leven naar een andere EU-lidstaat verhuizen om er te gaan wonen, te studeren, te werken of op pensioen te gaan; in 2010 woonden circa 12,3 miljoen EU-burgers (EU-27) in een andere lidstaat dan hun land van herkomst, d.i. een stijging met 3 miljoen ten opzichte van 2005¹³. Uit studies¹⁴ blijkt ook dat het grensoverschrijdende onroerendgoedbezit in de EU tussen 2002 en 2010 met 50 % is toegenomen en dat grensoverschrijdende portefeuillebeleggingen¹⁵ een hoge vlucht hebben genomen.

Op grond van deze cijfers kan worden verwacht dat er in de toekomst meer uit het buitenland zal worden geërfd en dat er zich dus meer problemen met successiebelasting zullen voordoen. Wat het aantal potentiële grensoverschrijdende nalatenschappen betreft, komt een voorzichtige raming momenteel uit op een cijfer van 290 000 tot 360 000 per jaar¹⁶. Mkb-organisaties wijzen regelmatig op de uiterst negatieve gevolgen van successiebelastingen voor kleine bedrijven en zijn van oordeel dat dubbele belasting de problemen alleen maar zou verergeren¹⁷. Er zijn al aanwijzingen dat de problemen met successiebelasting in grensoverschrijdende situaties de afgelopen jaren zijn toegenomen. De Commissie heeft in dit verband de afgelopen tien jaar veel meer klachten en vragen van EU-burgers ontvangen dan ooit tevoren. Ook het Hof van Justitie van de Europese Unie (het Hof), dat zich vóór 2003 nog nooit over een geschil over successiebelasting had moeten buigen, heeft sindsdien in tien

¹³ Volgens gegevens van Eurostat en de studie van Copenhagen Economics naar "Inheritance Taxes in EU Member States and Possible Mechanisms to Resolve problems of Double Inheritance Taxation in the EU", augustus 2010.

¹⁴ Zie de studie van Copenhagen Economics voor meer details over deze andere studies, blz. 63 en 64.

¹⁵ Zie de effectbeoordeling betreffende oplossingen voor grensoverschrijdende successiebelastingproblemen – SEC(2011) 1489.

¹⁶ Effectbeoordeling betreffende oplossingen voor grensoverschrijdende successiebelastingproblemen – SEC(2011) 1489. Er zij op gewezen dat de werkelijke cijfers hoger kunnen liggen - in de gebruikte methodologie kon immers alleen rekening worden gehouden met grensoverschrijdend onroerendgoedbezit en niet met andere vermogensbestanddelen zoals banktegoeden.

¹⁷ Zie de bijdrage van European Family Businesses – GEEF aan de raadpleging van de Commissie over manieren om grensoverschrijdende obstakels op het gebied van successiebelasting in de EU aan te pakken - <http://www.efb-geef.eu/documents/EFB-EEF%20contribution%20to%20EU%20consultation%20on%20inheritance%20tax.pdf>

dergelijke zaken een arrest moeten wijzen. In grensoverschrijdende situaties kunnen zich de volgende problemen voordoen:

- (1) Het kan voorkomen dat de lidstaten grensoverschrijdende nalatenschappen en nalatenschappen zonder grensoverschrijdend aspect verschillend behandelen. Het is met andere woorden mogelijk dat zij een hoger tarief van successiebelasting toepassen wanneer de goederen, overledenen en/of hun erfgenamen zich in een ander land bevinden dan het tarief dat ze zouden toepassen in zuiver binnenlandse situaties (dat wil zeggen bij de vererving van goederen die zich bevinden op het grondgebied van de heffende lidstaat en die worden nagelaten door overleden inwoners van die lidstaat aan erfgenamen die ook inwoner zijn).
- (2) Wanneer twee of meer landen heffingsbevoegdheid hebben, kan eenzelfde nalatenschap twee of meerdere malen worden belast zonder dat voorkoming wordt verleend, en er bestaan slechts weinig nationale of internationale regelingen om op doeltreffende wijze voorkoming voor dergelijke dubbele/meervoudige belasting te verlenen, in tegenstelling tot wat het geval is bij belastingen naar het inkomen en het vermogen.

Discriminatie is verboden op grond van de beginselen van het EU-Verdrag en het Hof heeft al in acht van de tien zaken waarover het zich sinds 2003 heeft uitgesproken, geoordeeld dat de successiebelastingwetgevingen van de lidstaten op een aantal punten discriminerend waren. Talrijke andere gevallen van discriminatie zijn misschien echter nooit bij het Hof terechtgekomen, met name omdat rechtszaken zeer duur kunnen zijn voor belastingplichtigen. Het Hof heeft anderzijds ook geoordeeld dat dubbele belasting niet in strijd is met het Verdrag wanneer twee of meer lidstaten gelijktijdig hun heffingsbevoegdheid uitoefenen¹⁸.

In deze omstandigheden kunnen erfgenamen van grensoverschrijdende nalatenschappen geconfronteerd worden met fiscale problemen die tot buitensporig hoge successiebelasting leiden. De totale belastingafrekening kan bij sommige grensoverschrijdende nalatenschappen zo hoog oplopen dat een erfgenaam een lening moet aangaan of het geërfde goed moet verkopen om de rekeningen van de belastingdienst te betalen. In dit verband zij erop gewezen dat de opeenstapeling van belastingen van verschillende staten een effect kan hebben dat, althans in sommige lidstaten, zou worden aangemerkt als ruïneus en dus onrechtmatig, als het tot stand was gekomen door de bepalingen van die staat alleen. Het volgende voorbeeld van dubbele belasting van een nalatenschap in een grensoverschrijdende situatie is gebaseerd op een geval dat de "Uw Europa – Advies"-dienst van de Commissie ter kennis is gebracht¹⁹:

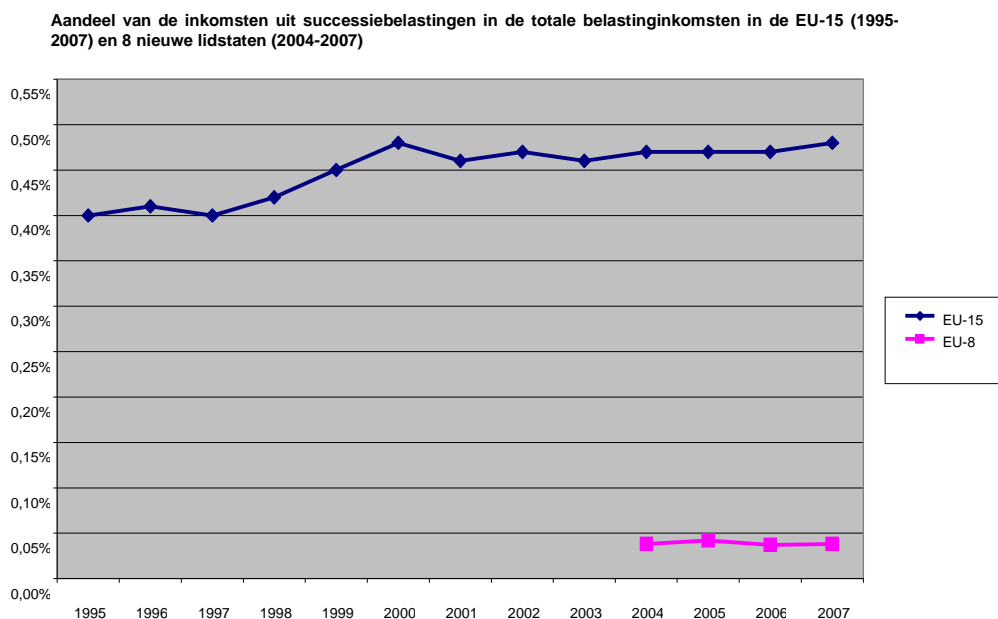
Voorbeeld: Een Nederlandse burger die in Frankrijk werkzaam was, erfde er een onroerend goed van zijn overleden levenspartner, die ook een Nederlandse burger was en in de voorgaande zes jaar in Frankrijk had gewoond. Hun partnerschap was niet officieel vastgelegd. De Nederlandse burger moest Franse successiebelasting betalen omdat zijn woonplaats in Frankrijk was en omdat het onroerend goed in kwestie in Frankrijk lag. Hij moest echter ook erfbelasting betalen in Nederland omdat zijn levenspartner werd geacht haar woonplaats daar te hebben gehad. Voor de toepassing van de erfbelasting worden Nederlandse onderdanen immers geacht hun woonplaats in Nederland te hebben gehad tot

¹⁸ De zaak-Block (C-67/08).

¹⁹ Voor andere voorbeelden uit de praktijk wordt verwezen naar de effectbeoordeling betreffende oplossingen voor grensoverschrijdende successiebelastingproblemen, blz. 21-22.

tien jaar na de datum waarop zij Nederland metterwoon hebben verlaten. De door Frankrijk geheven belasting bedroeg bijna 60 % van de nettowaarde van de nalatenschap. De door Nederland geheven belasting bedroeg nog eens 12,5 % daarbovenop. Volgens de Nederlandse wetgeving kunnen buitenlandse belastingen als een schuld in mindering worden gebracht op de ontvangen nalatenschap en zo werd de belastbare grondslag in Nederland met de door Frankrijk geheven belasting verlaagd. De dubbele belasting werd evenwel niet volledig ongedaan gemaakt en de totale verschuldigde belasting op het onroerend goed in kwestie was hoger dan wanneer de nalatenschap beperkt zou zijn gebleven tot slechts een van beide lidstaten.

Dubbele belasting kan op het niveau van de individuele burger een zeer zware last betekenen, terwijl de inkomsten uit successiebelastingen op zowel binnenlandse als grensoverschrijdende nalatenschappen slechts een zeer klein deel uitmaken - minder dan 0,5 % - van alle belastinginkomsten in de lidstaten. Als alleen naar grensoverschrijdende nalatenschappen wordt gekeken, moet het cijfer nog veel lager zijn.

Opmerking: De acht nieuwe lidstaten in de steekproef zijn Cyprus, Tsjechië, Estland, Hongarije, Litouwen, Malta, Slowakije en Slovenië. Er waren geen gegevens beschikbaar voor de andere vier nieuwe lidstaten.

Bron: Studie van Copenhagen Economics op basis van de nationale lijst van belastingen: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_structures/article_5985_en.htm

4. OPLOSSINGSRICHTINGEN

De Commissie gelooft dat grensoverschrijdende successiebelastingproblemen kunnen worden opgelost zonder harmonisatie van de successiebelastingregels van de lidstaten, die deze regels dus naar eigen inzicht zouden kunnen blijven vaststellen. Er kan mee worden volstaan een

grotere samenhang te bewerkstellingen in de wisselwerking tussen de regels van de verschillende lidstaten, zodat de kans op dubbele, of zelfs meervoudige, belasting van nalatenschappen wordt beperkt. Uit hoofde van de in de Verdragen neergelegde fundamentele vrijheden mogen de lidstaten trouwens hoe dan ook geen successiebelasting heffen die discriminerend zou zijn in grensoverschrijdende situaties. Een betere kennis van de toepasselijke regels bij alle betrokken partijen zou de inachtneming van deze vrijheden nog meer ten goede komen.

Wat *dubbele belasting* betreft, worden in de bijgaande aanbeveling van de Commissie een aantal vormen van mogelijke samenwerking tussen de lidstaten voorgesteld om een volledige voorkoming van dubbele belasting voor grensoverschrijdende nalatenschappen in de EU te verlenen. Aangezien de lidstaten maar weinig bilaterale verdragen hebben om dubbele belasting bij nalatenschappen²⁰ ongedaan te maken, en zij kennelijk ook niet het initiatief hebben genomen om meer dergelijke verdragen te sluiten, is de aanbeveling veeleer gericht op de verbetering van de bestaande nationale maatregelen van de lidstaten om voorkoming voor dubbele belasting bij nalatenschappen te verlenen. Op de korte termijn wil de Commissie, zonder afbreuk te doen aan eventuele bilaterale of multilaterale regelingen inzake dubbele belasting die in de toekomst zouden worden getroffen, een stimulans geven voor een ruimere en flexibelere toepassing van de bestaande nationale oplossingen voor dubbele belasting.

In de aanbeveling worden oplossingen gegeven voor gevallen waarin verschillende lidstaten heffingsbevoegdheid hebben, gelet op de ligging van de goederen van een nalatenschap alsook op de persoonlijke banden van de overledene en/of de erfgenaam met die lidstaten. In de aanbeveling wordt ook de problematiek behandeld van de meervoudige persoonlijke banden, die het gevolg kunnen zijn van de uiteenlopende situaties van de overledene en de erfgenaam of van het feit dat eenzelfde persoon persoonlijke banden heeft met meer dan een lidstaat (bv. inwoner is van een lidstaat en zijn vaste verblijfplaats heeft in een andere lidstaat).

De lidstaten worden verzocht de voorgestelde oplossingen in te voeren door middel van wetgeving of bestuurlijke maatregelen; het is mogelijk dat zij hun bestaande bepalingen hierbij flexibeler zullen moeten interpreteren. Uiteindelijk hebben dergelijke maatregelen tot doel dat de totale belastingdruk op een nalatenschap in een grensoverschrijdende situatie niet hoger is dan in een binnenlandse situatie in een van de betrokken lidstaten. Het is niet waarschijnlijk dat deze oplossingen grote budgettaire gevolgen zullen hebben voor de inkomsten van de lidstaten, gezien het geringe aandeel van successiebelastingen in de totale inkomsten van de lidstaten, maar de positieve gevolgen voor de betrokken individuen kunnen aanzienlijk zijn.

Wat *fiscale discriminatie* betreft, worden in het bijgaande werkdocument²¹ van de diensten van de Commissie de beginselen voor niet-discriminerende successiebelasting in de EU-jurisprudentie uiteengezet en wordt een toelichting gegeven op de wijze waarop de fundamentele vrijheden werken. De EU-burgers krijgen hiermee een beter inzicht in de regels die de lidstaten in acht moeten nemen wanneer zij grensoverschrijdende nalatenschappen belasten. Dit document kan de lidstaten ook helpen om hun successiebelastingbepalingen in

²⁰ Bijlage II bij deze mededeling geeft een overzicht van de bestaande dubbelbelastingverdragen voor nalatenschappen.

²¹ SEC(2011) 1488.

overeenstemming te brengen met het EU-recht²², hetgeen een ondersteuning voor en aanvulling op de lopende inbreukprocedures van de Commissie tegen discriminerende successiebelastingbepalingen zou vormen. De kans dat de EU-burgers in deze omstandigheden in de toekomst nog met discriminerende belasting worden geconfronteerd, zou kleiner zijn.

De voorgestelde oplossingen zouden ook van toepassing zijn op en ten goede komen van personen die in een grensoverschrijdende situatie een midden- of kleinbedrijf erven.

De Commissie stelt vooralsnog geen wetgevingsmaatregelen voor met betrekking tot dubbele belasting, maar het is mogelijk dat zij dit in een later stadium wel zal doen wanneer dat nodig blijkt. De Commissie zal daarom nauwlettend toezien op de wetten en praktijken van de lidstaten op het gebied van successiebelasting om na te gaan welke wijzigingen er, in voorkomend geval, worden doorgevoerd naar aanleiding van de thans voorgestelde oplossingen en of deze wijzigingen een doeltreffende oplossing bieden voor de beschreven problemen.

5. CONCLUSIES EN FOLLOW-UP

Bij de opzet van de regels op het gebied van successiebelasting is geen rekening gehouden met de huidige realiteit dat burgers vaker in een ander land gaan wonen, aankopen doen en beleggen. Er moeten passende oplossingen worden gevonden om problemen met successiebelasting in grensoverschrijdende situaties aan te pakken, omdat kan worden verwacht dat deze in de toekomst nog zullen toenemen als er geen actie wordt ondernomen. Dat is de reden waarom de Commissie:

- een aanbeveling voor een breed opgezet systeem ter voorkoming van dubbele belasting van nalatenschappen in grensoverschrijdende situaties in de EU heeft aangenomen en zij in overleg zal treden met de lidstaten om te garanderen dat deze aanbeveling een passende follow-up krijgt;
- de lidstaten wil helpen om hun successiebelastingwetgeving in overeenstemming te brengen met het EU-Verdrag, maar ook – als hoedster van de Verdragen – de nodige stappen zal nemen om op te treden tegen discriminerende aspecten van de successiebelastingregels van de lidstaten;
- over drie jaar een evaluatieverslag zal opstellen op basis van toezicht op de praktijken van de lidstaten en van wijzigingen die zijn doorgevoerd naar aanleiding van de thans gepresenteerde initiatieven;
- een passend voorstel kan doen, indien uit voornoemd verslag blijkt dat de problemen met successiebelasting in grensoverschrijdende situaties aanhouden, en rekening houdende met de resultaten van een effectbeoordeling, om deze obstakels te elimineren.

²² Wanneer een nalatenschap ook bedrijfsvermogen omvat en er een selectief voordeel wordt verleend in de vorm van een gedifferentieerde behandeling voor de successiebelasting, moet een dergelijke maatregel ook in overeenstemming zijn met de EU-staatssteunregels, die in het werkdocument van de diensten van de Commissie niet in detail worden besproken.

De Commissie verzoekt de Raad, het Europees Parlement, de nationale parlementen en het Europees Economisch en Sociaal Comité om deze mededeling en de bijgaande documenten te bespreken en hun volledige steun aan dit initiatief te geven.

BIJLAGE I - LIJST VAN SUCCESSIEBELASTINGEN IN DE LIDSTATEN

Land	Belastingen/andere heffingen	
België	Rechten van successie en van overgang bij overlijden	
Bulgarije	(successiebelasting)	
Tsjechië	<i>Da d dická</i> (successiebelasting)	
Denemarken	<i>Afgift af dødsboer og gaver</i> (belasting op de nalatenschap van overledenen en op schenkingen)	
Duitsland	<i>Erbschaftsteuer</i> (successiebelasting)	
Estland	Geen successiebelasting	Verschillende heffingen, waaronder inkomsten- en vermogenswinstbelasting in sommige gevallen
Ierland	<i>Inheritance and gift tax</i> (successie- en schenkingsbelasting)	
Griekenland	μ , (successie- en schenkingsbelasting en belasting op voorschotten op de erfenis)	
Spanje	<i>Impuesto sobre sucesiones y donaciones</i> (successie- en schenkingsbelasting)	
Frankrijk	<i>Droits de mutation entre vifs (donations) et par décès (successions)</i> (rechten van overgang bij leven (schenkingen) en bij overlijden (successie))	
Italië	<i>Imposta sulle successioni e donazioni</i> (successie- en schenkingsbelasting)	
Cyprus	Geen successiebelasting	–(belasting op overdrachten van land)
Letland	Geen successiebelasting	
Litouwen	<i>Paveldimo turto mokes io</i> (successiebelasting)	
Luxemburg	<i>Droits de succession</i> (successierechten)	
Hongarije	<i>Öröklési illeték</i> (successiebelasting)	
Malta	Geen successiebelasting	Recht van overgang in sommige gevallen
Nederland	Schenk- en erfbelasting	
Oostenrijk	Geen successiebelasting	<i>Stiftungseingangssteuer, Grundwerbsteuer</i> (belasting op overdrachten van land en op inbreng in privéstichtingen)
Polen	<i>Podatek od spadków i darowizn</i> (successie- en schenkingsbelasting)	
Portugal	Geen successiebelasting	<i>Imposto do selo</i> (zegelrecht)

Roemenië	Geen successiebelasting	
Slovenië	<i>Davek na dediš ine in darila</i> (successie- en schenkingsbelasting)	
Slowakije	Geen successiebelasting	
Finland	<i>Perintövero/Arvsskatt</i> (successiebelasting)	
Zweden	Geen successiebelasting	Verschillende heffingen, waaronder inkomsten- en vermogenswinstbelasting in sommige gevallen
Verenigd Koninkrijk	<i>Inheritance tax</i> (successiebelasting)	

Bron: "Taxes in Europe"-databank (2011) en IBFD (2011).

**BIJLAGE II - DUBBELBELASTINGVERDRAGEN TUSSEN EU-LIDSTATEN MET
BETREKKING TOT BELASTINGEN VAN NALATENSCHAPPEN**

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	
BE										√																	√	
BG																												
CZ																				√ ^x								
DK					√						√														√	√		
DE				√				√		√ [*]																√		
EE																												
IE																												√
EL					√				√		√														√			
ES									√	√	√																	
FR	√				√ [*]				√	√	√								√		√				√	√	√	
IT				√				√		√																√	√	
CY																												
LV																												
LT																												
LU																												
HU																				√							√	
MT																												
NL																				√ ^x					√	√	√	
AT			√ [*]							√					√		√ [*]									√	√	
PL																												
PT										√																		
RO																												
SI																												
SK																												
FI				√				√		√									√								√	
SE	√			√	√					√	√					√		√	√						√		√	
UK							√			√	√							√									√	

Opmerking: √ betekent van kracht van vóór 1 januari 2000; * betekent nieuw sinds 1 januari 2000. De verdragen tussen de Noordse landen maken deel uit van een multilaterale overeenkomst, de "Nordiska skatteavtalet" (Noordse Conventie), die op 22 maart 1983 in Helsinki door de Noordse landen is ondertekend. In het overzicht is elk verdrag tweemaal aangevinkt: een verdrag tussen het VK en Zweden heeft bijvoorbeeld een kruisje bij zowel SE-UK als UK-SE.

Bron: Copenhagen Economics op basis van IBF, databank belastingverdragen.